

Chceme-li,
aby nás navštívili nějaké
prospěšné bytosti,
pak musíme prospívat
také sami sobě,
našemu životnímu prostředí
a další sousední planety
o tom budou vědět.
Přijdou a pozvou nás
k nim, aby nám ukázali
výjimečné technologie,
o kterých se nám ani nezdá,
ani nevíme,
že takové věci existují.
Řeknu vám jen o jedné věci,
například jen takový pás.
Znáte cestovní pás?
Ano, zapnete si ho,
zmáčknete knoflík
a v mžiku se dostanete
kamkoli. Ano, rozumíte?
Ano, Mistryně.
Nebo dokonce použijete
k cestování oblaček.
To je jen
jedna z těch věcí.
Pro další věci nemáme
v našem světě výrazy,
někdy to vidím.
Dobrá, uvidíme.
Doufejme,
že ten den přijde.
Ano, Mistryně.
Dobrá, nějaké další otázky?
To byly všechny otázky,
Mistryně.
Děkujeme mockrát,
že jste s námi trávila čas
a věnovala veškeré úsilí,
abyste našla odpovědi
na naše otázky.
A speciálně
děkujeme také
stařešinům z Marsu
a Bohyni galaktické
historické knihovny,
(Ano.) za to, že pomohla
najít tyto odpovědi.
Také jsme
Vám nesmírně vděčni

za všechno požehnání,
které nám dáváte, protože
bez Vás bychom to
nemohli udělat
a za to, že svět
bude zachráněn,
když nám pomáháte.
Děkujeme.
Dělám, co mohu, drahá,
dělám, co mohu.
A přejeme Vám
hodně klidu a bezpečí
a to nejlepší zdraví.
Děkuji mnohokrát.
Ano, děkuji vám.
Děkuji vám.
A těšíme se, že uvidíme
vaši krásnou
usmívající se tvář,
až spolu budeme oslavovat
naprostý mír na Zemi.
Velmi Vás milujeme,
Mistryně, a doufáme,
že s námi budete
ještě mnoho dalších let.
(Přála bych si to.)
Jste vždy v našich srdcích.
Přeji si to také, drahý,
totéž, totéž.
Vím, že jsme pracovali
velice usilovně.
Jsem velmi šťastná
za naši televizi.
Jsem velmi šťastná za to
jak pracujete,
vy všichni, mám
na mysli nejen
hlavní centrum,
ale i ty kdo pomáhají,
pracovní síly ve světě,
že hodiny vyhledávají,
studují,
hodiny překládají,
píší, hledají vhodná slova
a styl s celým vaším srdcem,
aby se vaše věty, váš text
a vaše práce
dotkla milionů lidí.
Jsem šťastná,
že vám mohu říci,

že máme hodně diváků,
hodně fanoušků.
A jak roky plynou,
máme jich více a více,
a já doufám,
že nás bude sledovat
celá planeta, protože
pokryjeme celou planetu,
kde bude satelitní
příjem možný.
Ano, Mistryně.
Ano, jinak
jsou naše služby k dispozici
po celém světě pokud
mají přístup k internetu
nebo k satelitu.
Celý svět se teď může
dívat, všude,
v každém koutě světa,
protože to vše pokryjeme.
Ujistěte se,
abychom je všechny pokryli,
všechny satelity,
které jsou potřeba
pro všechny kontinenty.
Jen v některých zemích
není dostatečný
technický servis,
rozumíte?
Ano, Mistryně.
A jak se planeta pozvedá,
když se pozvedá
vědomí obyvatel,
bude se dít
více a více zázraků.
Přístup k internetu
bude ve všech koutech světa,
kde dříve nebyl
nebo bude
rozšířeno satelitní pokrytí
do různých zemí
a různých koutů
různých zemí.
Bude informováno
více a více lidí
a více a více lidí
bude pozvedáno.
Nicméně ale,
jejich duše poslouchají,
protože my jsme propojeni.

A frekvence z rádií a televizí také prostupují do atmosféry. Tento druh pozitivní energie a konstruktivní zprávy dosáhnou do hlubin jejich mysli a také se k nim nějak dostanou, aniž by sledovali Supreme Master Television; určitým způsobem, více jemněji. Pak se také probudí. Musíme být jen trpěliví a hodně se modlit, hodně se modlit ke všem bohům a bohyním, ke všem nebeským bytostem, ke všem andělům, aby nám pomohli, aby se fyzicky zhmotnili na tuto planetu a pomohli všem občanům světa se probudit k soucitnému životnímu stylu, aby mohli utéct tomuto dilematu, které momentálně děsí všechny, ať je to prasečí chřipka nebo klimatická změna planety. Ať se to stane. Ano, Mistryně. Musíme děkovat všem bohům, všem bohům a bohyním. Děkuji Vám, Mistryně. Dobrá práce. Mistryně, dříve jste na představení zmínila báseň, kterou jste napsala? (Ano?) Chtěla byste se teď s námi o ni podělit? Rádi bychom ji slyšeli. Nemám ji tady drahá. Byla napsaná v aulačtině (vietnamštině) a bojím se, že kdybych

ji četla, že bych brečela a nemohla bych ji číst. Ale doufám, že vám ji přečtu brzy. (Dobrá.) Je to jen volání k probuzení planety, volání různých druhů na planetě, aby tady zůstaly, aby si pomáhaly, milovaly se vzájemně. A já vyzývám všechny druhy na planetě, aby pomohly lidstvu se probudit, odpustily lidstvu jejich chyby a ochraňovaly je v této době nouze. Nejdříve je žádám, aby se postaraly o sebe, jak jen mohou, aby se mohly postarat o lidstvo v této době nouze. Jednotlivé sloky jsou pro různé druhy. Vyzývám hory, moře, lesy, druhy, aby porozuměly, odpustily nám a ochraňovaly lidstvo. Vyzývám Matku Zemi, prosím za odpuštění, vyjadřuji svoji lásku. Vyzývám všechny bohy, Nebe, aby nám pomohli, aby pomohli probudit lidstvo. Obecně je to asi tak. Jednoho dne ji zarecituji. Doufám, že nebudu plakat, když budu recitovat. Je to jako při jedné z básní o praseti a kuřeti, to pláču celou dobu, takže na ni ještě nemohu sahat. Děkujeme Vám, Mistryně. Byly tam dvě básně z poslední doby. Nepamatuji si

je moc, protože když píši báseň, když vás hodně dojmá, většinou vznikne spontánně. Napišu ji, ale pak si ji moc nepamatuji, ne větu po větě. Pamatuji si něco, ale ne vše. Musela jsem psát rychle, aby se moje inspirace nerozplynula v prostoru, stejně tak, jako jsem musela psát rychle všechny odpovědi na vaše dnešní otázky, v poznámkách, takto, ve tmě noci. A zbytek si pamatuji. Podívejte se, kolik poznámek tady mám. Toto všechno, vidíte to? Je toho hodně, hodně a mnohem více. A ten zbytek si pamatuji. Toto jsou jen krátké poznámky, zkrácené věty, aby mi připomněly ten zbytek. Není to celé a už i tak je toho hodně. „Sním“ v noci hodně takových papírů. Musím si v noci zapisovat hodně věcí speciálně když mám odpovídat na otázky. Musím se napojit na vesmírné vědomí, vesmírnou inteligenci nebo minulost, abych získala odpověď. Ano, Mistryně. Netahám ji z kapsy, získávám ji z Pravdy, která je mi odhalena, ano. A nemohu-li ji získat sama, pak požádám o pomoc. Zeptám se: „Kdo ví o tom? Kdo ví o tamtom?“ A pak mi přijde na mysl odpověď,

„Dobrá, bůh Venuše nebo
bůh Marsu nebo starší
obyvatele Marsu nebo...“
Abych k vám
byla upřímná, nikdy dříve,
v celém životě,
jsem neslyšela o bohyni
knihovny galaxie.
Jen proto,
že jste položili otázky,
jsem tu dámu našla.
Tedy na základě požadavku
bude dodána.
Nikdy předtím, jsem
o této knihovně neslyšela.
Znám knihovnu Akaša,
ale to je běžná věc,
každý duchovní cestovatel
ji zná.
Ale o této jsem nevěděla.
Oni do té knihovny
zaznamenávají vše
o planetách, životě a zániku
a o nových formách
a tom všem.
A nikomu není dovoleno
se tam dostat, tak to je.
Jen galaktická rada
se na ni může odvolávat,
studovat ji nebo ji vést.
Rozumíte mi?
Ano, Mistryně.
Jen oni,
jen oni se tam dostanou,
takže mohou jednat
o budoucnosti a o tom,
jak pomáhat, či nepomáhat,
jak se zapojit či nezapojit.
Není to pro žádného
smrtníka ani pro
duchovního Mistra,
duchovního Mistra,
aby tam šel a něco si
v té knihovně četl.
Máme tedy skutečně
štěstí, že bohyně, která
má na starosti tuto galaxii,
jen naši galaxii.
Nemohu si dovolit
cestovat příliš daleko, strávila

bych všechen můj čas
psaním s baterkou.
Nemusíme znát
ve vesmíru všechno.
(Ano, Mistryně.)
Jediné, co musíme vědět
je, jak žít v tomto vesmíru.
Musíme znát lásku,
musíme znát milosrdenství,
musíme mít
soucit k ostatním.
Dejme ostatní před nás, jen
přemýšlejme o tom, co chtějí,
jako kdybychom byli jimi.
Musíme brát ohled
na ostatní a milovat,
to je ta nejlepší znalost
pro všechny,
aby mohli žít v dimenzi
tohoto nádherného,
neuvěřitelného,
nezměrného vesmíru.
Můžeme-li se tedy dozvědět
nějaké další věci, je to fajn.
Pokud ne,
musíme znát lásku,
to je vše, co musíme znát.
Láska nám pomůže
poznat hodně dalších věcí,
vše,
co potřebujeme znát.
Já jsem také ráda,
že jste položili tyto otázky,
jinak bych nevěděla
o existenci
knihovny galaxie
a nepoznala bych
tuto nádhernou bohyni.
Ona je tak krásná.
Nevím, je-li to
ona nebo on,
ale myslím, že je to ona.
Je tak jemná, křehká,
tak učená, myslím tím,
že je velice znalá
písemnictví
a je velice půvabná,
velmi krásná.
Vlasy jí září,
září jako sluneční svit.

Vidíte vlasy, ale pak
nevidíte vlasy
a tělo je tak vysoké a velké,
ale tak milující, tak něžné
a tak sladké, tak milující.
Můj Bože, chtělo by se vám
tam zůstat napořád
a dívat se na ni,
je tak krásná, krásná,
nádherná
a ke mně tak štedrá,
tak vlídná, tak pohostinná.
S láskou se s vámi loučím
do příštího setkání,
ano?
Ano, Mistryně.
Milujeme Vás, Mistryně.
Milujeme Vás.
Já vás také velmi miluji.
Hodné děti,
jste hodné děti.
Bůh vám žehnej.
Láska, láska.